

Analiza Matematyczna (część II)

Krzysztof Tartas Witold Bołt
na podstawie wykładów dr. Piotra Bartłomiejczyka

25 kwietnia 2004 roku

1 Rachunek całkowy jednej zmiennej.

1.1 Całka nieoznaczona.

Definicja 1.1.1 (funkcja pierwotna) Funkcję F nazywamy **funkcją pierwotną** funkcji f , określonej na przedziale otwartym, jeżeli:

$$\forall_x F'(x) = f(x).$$

Uwaga 1.1.1 Jeżeli f jest określona na przedziale domkniętym $\langle a, b \rangle$, to F nazywamy pierwotną f , jeżeli:

$$\forall_{x \in \langle a, b \rangle} F'(x) = f(x), \quad F'_+(a) = f(a), \quad F'_-(b) = f(b).$$

Twierdzenie 1.1.1 Jeżeli dwie funkcje F i G są funkcjami pierwotnymi f w przedziale (a, b) lub $\langle a, b \rangle$, to:

$$F(x) = G(x) + \text{const.}$$

Definicja 1.1.2 (całka nieoznaczona) **Całką nieoznaczoną** funkcji f nazywamy rodzinę wszystkich funkcji pierwotnych funkcji f . Całkę nieoznaczoną oznaczamy symbolem: $\int f(x)dx$.

Twierdzenie 1.1.2 Każda funkcja ciągła w przedziale ab posiada w tym przedziale funkcję pierwotną.

1.2 Ogólne wzory na całkowanie.

Zakładamy że funkcje f i g są ciągłe.

Twierdzenie 1.2.1 (addytywność całki) Całka nieoznaczona jest addytywna, tzn.

$$\int [f(x) + g(x)]dx = \int f(x)dx + \int g(x)dx.$$

Twierdzenie 1.2.2 (jednorodność całki) Zachodzi wzór:

$$\int a f(x)dx = a \int f(x)dx,$$

co oznacza, że całka nieoznaczona jest jednorodna.

Wniosek: Powyższe dwa twierdzenia pozwalają traktować całkę jak przekształcenie liniowe.

Twierdzenie 1.2.3 (całkowanie przez części) Zachodzi wzór:

$$\int f(x)g'(x)dx = f(x)g(x) - \int f'(x)g(x)dx \quad \text{o ile } f' \text{ i } g' \text{ są ciągłe.}$$

Twierdzenie 1.2.4 (całkowanie przez podstawienie)

$$\int g(f(x))f'(x)dx = \int g(y)dy.$$

Przy czym po wyznaczeniu prawej strony równości należy podstawić $y = f(x)$.

1.3 Całka Riemanna.

Niech $f: \langle a, b \rangle \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją ograniczoną (niekoniecznie ciągłą). Zbiór punktów: $P = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$, gdzie $a = x_0 \leq x_1 \leq x_2 \leq \dots \leq x_n = b$, nazywamy **podziałem przedziału** $\langle a, b \rangle$. Niech:

$$m_i = \inf\{f(x) : x \in \langle x_{i-1}, x_i \rangle\}$$

$$M_i = \sup\{f(x) : x \in \langle x_{i-1}, x_i \rangle\}$$

$$\Delta x_i = x_i - x_{i-1}$$

Definicja 1.3.1 (suma dolna i suma górna) Sumą dolną $s(f, P)$ (odpowiednio sumą górną $S(f, P)$) funkcji f dla podziału P nazywamy liczbę:

$$s(f, P) = \sum_{i=1}^n m_i \Delta x_i,$$

$$\left(S(f, P) = \sum_{i=1}^n M_i \Delta x_i \right).$$

Fakt 1.3.1 Jeżeli $m_i = \inf\{f(x) : x \in \langle x_{i-1}, x_i \rangle\}$ i $M_i = \sup\{f(x) : x \in \langle x_{i-1}, x_i \rangle\}$, to dla dowolnego podziału P :

$$m(b-a) \leq s(f, P) \leq S(f, P) \leq M(b-a), \text{ gdzie:}$$

$$m = \inf\{f(x) : x \in \langle a, b \rangle\},$$

$$M = \sup\{f(x) : x \in \langle a, b \rangle\}.$$

Uwaga 1.3.1 Z ostatniego faktu wynika, że sumy dolne i górne są ograniczone dla dowolnego podziału.

Definicja 1.3.2 (całka dolna i górna) Całką dolną (całką górną) Riemanna funkcji f na przedziale $\langle a, b \rangle$ nazywamy liczby:

$$\int_a^b f(x) dx = \sup\{s(f, P) : P \text{ - podział przedziału } \langle a, b \rangle\}$$
$$\left(\int_a^b f(x) dx = \inf\{S(f, P) : P \text{ - podział przedziału } \langle a, b \rangle\} \right)$$

Definicja 1.3.3 (funkcja całkowalna w sensie Riemanna) Funkcja f jest całkowalna w sensie Riemanna na przedziale $\langle a, b \rangle$ (krótko: $f \in \mathcal{R}$) jeżeli całka dolna jest równa całce górnej. Wspólną wartość obu tych całek nazywamy całką Riemanna funkcji f na przedziale $\langle a, b \rangle$ i oznaczamy symbolem:

$$\int_a^b f(x) dx.$$

Definicja 1.3.4 (zagęszczenie podziału) Mówimy, że podział P^* jest zagęszczeniem podziału P , jeżeli $P \subset P^*$. Jeżeli dane są dwa podziały P_1 i P_2 , to ich wspólnym zagęszczeniem nazywamy podział $P_1 \cup P_2$.

Twierdzenie 1.3.2 Jeżeli P^* jest zagęszczeniem podziału P , to:

$$s(f, P) \leq s(f, P^*) \quad S(f, P^*) \leq S(f, P)$$

Twierdzenie 1.3.3 Zachodzi nierówność:

$$\int_a^b f(x) dx \leq \int_a^b f(x) dx.$$

Twierdzenie 1.3.4 (kryterium całkowalności w sensie Riemanna) Funkcja f jest całkowalna w sensie Riemanna na przedziale $\langle a, b \rangle$ wtedy i tylko wtedy, gdy:

$$\forall \varepsilon > 0 \exists P S(f, P) - s(f, P) < \varepsilon$$

Twierdzenie 1.3.5 Jeżeli funkcja $f: \langle a, b \rangle \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła, to jest całkowalna w sensie Riemanna na tym przedziale.

Uwaga 1.3.2 Podobnie można pokazać, że jeżeli funkcja f jest monotoniczna na $\langle a, b \rangle$ lub ograniczona i ma skończoną ilość punktów nieciągłości w $\langle a, b \rangle$ to funkcja f jest całkowalna w sensie Riemanna na $\langle a, b \rangle$.

1.4 Własności całki Riemanna

Twierdzenie 1.4.1 Kilka podstawowych własności całki Riemanna (por. z własnościami całki nieoznaczonej):

1. Jeśli f i $g \in \mathcal{R}$ to $f \cdot g \in \mathcal{R}$ oraz $c \cdot f \in \mathcal{R}$. Ponadto całka Riemanna jest liniowa, tzn:

$$\int_a^b f(x) + g(x) dx = \int_a^b f(x) dx + \int_a^b g(x) dx$$

$$\int_a^b cf(x) dx = c \int_a^b f(x) dx$$

2. Jeżeli $f, g \in \mathcal{R}$ oraz $f(x) \leq g(x)$, to $\int_a^b f(x) dx \leq \int_a^b g(x) dx$

Twierdzenie 1.4.2 (o podziale przedziału całkowania) Jeżeli f jest całkowalna w sensie Riemanna na $\langle a, b \rangle$ oraz $a < c < b$, to f jest całkowalna w sensie Riemanna na $\langle a, c \rangle$ i $\langle c, b \rangle$ oraz:

$$\int_a^b f(x) dx = \int_a^c f(x) dx + \int_c^b f(x) dx$$

Twierdzenie 1.4.3 (o wartości średniej) *Jeżeli funkcja f jest ciągła w przedziale $\langle a, b \rangle$, to istnieje punkt $c \in \langle a, b \rangle$ taki, że:*

$$f(c) = \frac{1}{b-a} \int_a^b f(x) dx.$$

Uwaga 1.4.1 *Liczbę $\frac{1}{b-a} \int_a^b f(x) dx$ nazywamy wartością średnią całkową funkcji f w przedziale $\langle a, b \rangle$.*

Uwaga 1.4.2 *Wzór na wartość średnią możemy też zapisać:*

$$\frac{1}{b-a} \int_a^b f(x) dx = f(a + \theta(b-a)) \quad \theta \in \langle 0, 1 \rangle$$

Twierdzenie 1.4.4 (podstawowe twierdzenie rachunku różniczkowego i całkowego) *Jeżeli funkcja $f : \langle a, b \rangle \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła, to funkcja $G : \langle a, b \rangle \rightarrow \mathbb{R}$ dana wzorem:*

$$G(x) = \int_a^x f(t) dt$$

zwana funkcją górnej granicy całkowania jest różniczkowalna w przedziale $\langle a, b \rangle$, a ponadto:

$$G'(x) = f(x) \quad G'_+(x) = f(a) \quad G'_-(x) = f(b)$$

Wniosek *Każda funkcja ciągła ma funkcję pierwotną.*

Twierdzenie 1.4.5 (o ciągłości funkcji górnej granicy całkownia) *Jeżeli $f \in \mathcal{R}$ na $\langle a, b \rangle$, to funkcja górnej granicy całkowania $G : \langle a, b \rangle \rightarrow \mathbb{R}$, $G(x) = \int_a^x f(t) dt$ jest ciągła.*

Twierdzenie 1.4.6 *Jeżeli funkcja f jest ciągła w $\langle a, b \rangle$ oraz F jest dowolną pierwotną funkcji f , to zachodzi wzór:*

$$\int_a^b f(x) dx = F(b) - F(a)$$

1.5 Całki niewłaściwe

1.5.1 Całki o nieograniczonym przedziale całkownia.

Niech dana będzie funkcja ciągła $f : \langle a, \infty \rangle \rightarrow \mathbb{R}$. Wówczas dla każdego $x \geq a$ istnieje całka $\int_a^x f(t) dt$.

Definicja 1.5.1 (całka niewłaściwa pierwszego rodzaju) Niech $G(x) = \int_a^x f(t)dt$. Jeżeli istnieje $\lim_{x \rightarrow \infty} G(x)$, to granicę tę nazywamy całką niewłaściwą (pierwszego rodzaju) i oznaczamy $\int_a^{\infty} f(x)dx$. Mówimy, że całka niewłaściwa jest zbieżna jeżeli granica ta jest skończona.

Uwaga 1.5.1 Analogicznie określamy:

$$\int_{-\infty}^a f(x)dx = \lim_{x \rightarrow -\infty} \int_x^a f(t)dt$$

$$\int_{-\infty}^{\infty} f(x)dx = \int_{-\infty}^a f(x)dx + \int_a^{\infty} f(x)dx$$

Uwaga 1.5.2 Zachodzi wzór: $\int_a^{\infty} f(x)dx = \lim_{x \rightarrow \infty} F(x) + F(a)$ gdzie F - dowolna pierwotna f .

1.5.2 Całki nieokreślone w jednym punkcie

Niech dana będzie funkcja $f : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ ciągła. Dla każdego $x \in (a, b)$ istnieje całka $\int_a^x f(t)dt$.

Definicja 1.5.2 (całka niewłaściwa drugiego rodzaju) Jeżeli istnieje granica $\lim_{x \rightarrow b^-} \int_a^x f(t)dt$ to granicę tę nazywamy całką niewłaściwą (drugiego rodzaju) i oznaczamy: $\int_a^b f(x)dx$. Jeżeli granica ta jest skończona, to mówimy, że całka niewłaściwa jest skończona.

Uwaga 1.5.3 Tak samo określamy całkę z funkcji $f : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ i $f : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$.

1.5.3 Zależność pomiędzy zbieżnością szeregu liczbowego i całki niewłaściwej.

Twierdzenie 1.5.1 (Cauchy'ego - Maclaurina) Niech dla $x \geq a$ funkcja f będzie ciągła, malejąca i nieujemna. Wówczas: całka $\int_a^{\infty} f(x)dx$ jest zbieżna wtedy i tylko wtedy, gdy szereg liczbowy $\sum_{n=1}^{\infty} f(a+n)$ jest zbieżny.

Uwaga 1.5.4 Twierdzenie to daje całkowite kryterium zbieżności szeregów liczbowych.

2 Teoria szeregów Fouriera

2.1 Wiadomości wstępne.

Fakt 2.1.1

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_a^b \cos nxdx = 0 = \lim_{n \rightarrow \infty} \int_a^b \sin nxdx$$

Twierdzenie 2.1.2 (Riemanna) *Jeżeli funkcja f jest ciągła w przedziale $\langle a, b \rangle$, to:*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_a^b f(x) \cos nxdx = 0 = \lim_{n \rightarrow \infty} \int_a^b f(x) \sin nxdx$$

2.1.1 Dwa twierdzenia o wartości średniej dla całek.

Twierdzenie 2.1.3 *Niech dane będą dwie funkcje f i g ciągłe w przedziale domkniętym $\langle a, b \rangle$. Niech przy tym funkcja g ma stały znak. Wówczas istnieje $\xi \in \langle a, b \rangle$ takie, że:*

$$\int_a^b f(x)g(x)dx = f(\xi) \int_a^b g(x)dx$$

Twierdzenie 2.1.4 *Jeżeli funkcja f jest ciągła, a funkcja g monotoniczna i ma ciągłą pochodną w przedziale $\langle a, b \rangle$ to istnieje $\xi \in \langle a, b \rangle$ takie, że:*

$$\int_a^b f(x)g(x)dx = g(a) \int_a^\xi f(x)dx + g(b) \int_\xi^b f(x)dx$$

2.1.2 Zbieżność całki niewłaściwej

Twierdzenie 2.1.5 (Warunek Cauchy'ego zbieżności całki niewłaściwej)

Na to, aby całka $\int_a^\infty f(x)dx$ była zbieżna (do granicy skończonej) potrzeba i wystarcza, aby:

$$\forall \varepsilon > 0 \exists r \forall x < x' \left| \int_x^{x'} f(t)dt \right| < \varepsilon$$

Twierdzenie 2.1.6

$$\int_0^\infty \frac{\sin x}{x} dx = \frac{\pi}{2}$$

Uwaga 2.1.1 *Całka $\int_0^\infty \frac{\sin x}{x} dx$ jest zbieżna, ale nie jest bezwzględnie zbieżna.*

2.2 Całka Dirichleta.

Definicja 2.2.1 Całką Dirichleta nazywamy całkę $D_n = \int_0^a f(x) \frac{\sin nx}{x} dx$, gdzie a jest dowolną liczbą dodatnią, a f jest funkcją całkowalną w przedziale $\langle 0, a \rangle$.

Twierdzenie 2.2.1 (Dirichleta) Jeżeli funkcja f jest monotoniczna i f' jest ciągła w przedziale $\langle 0, a \rangle$, to:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^a f(x) \frac{\sin nx}{x} dx = \frac{\pi}{2} f(0)$$

Lemat 2.2.2

$$\exists M > 0 \forall h > 0 \forall n \in \mathbb{N} \left| \int_0^h \frac{\sin nx}{x} dx \right| \leq M$$

Wniosek z lematu:

$$\left| \int_a^b \frac{\sin nx}{x} dx \right| \leq 2M$$

Uwaga 2.2.1 Twierdzenie Dirichleta pozostaje prawdziwe, gdy zastąpić założenie ciągłość f' i monotoniczność f przez założenie słabsze: funkcja f jest przedziałami ciągła wraz z pochodną i przedziałami monotoniczna. Inaczej: f' jest ciągła przedziałami i monotoniczna przedziałami.

Uwaga 2.2.2 (uogólnione twierdzenie Dirichleta) Jeżeli funkcja f jest przedziałami ciągła wraz z pochodną i monotoniczna, to:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^a f(x) \frac{\sin nx}{x} dx = \frac{\pi}{2} f(0+), \text{ gdzie } f(0+) = \lim_{x \rightarrow 0+} f(x)$$

Wniosek z uwagi: Jeżeli funkcja f jest, jak poprzednio, przedziałami ciągła wraz z pochodną i przedziałami monotoniczna, to:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^a f(x) \frac{\sin nx}{\sin x} dx = \frac{\pi}{2} f(0+), \text{ dla } 0 < a < \pi$$

2.3 Całkowanie szeregów funkcyjnych.

Twierdzenie 2.3.1 Jeżeli szereg funkcyjny $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$ jest jednostajnie zbieżny w przedziale $\langle a, b \rangle$ do funkcji f i funkcje f_n są w tym przedziale całkowalne, to suma f też jest całkowalna i zachodzi wzór:

$$\int_a^b f(x) dx = \int_a^b \sum_{n=1}^{\infty} f_n(x) dx = \sum_{n=1}^{\infty} \int_a^b f_n(x) dx$$

2.4 Szeregi Trygonometryczne

Definicja 2.4.1 (szeregu trygonometrycznego) Szeregiem trygonometrycznym nazywamy szereg funkcyjny postaci:

$$\frac{1}{2}a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx), \text{ gdzie } a_n \text{ i } b_n \text{ - stałe.}$$

Uwaga 2.4.1 Jeżeli powyższy szereg jest zbieżny w przedziale $\langle -\pi, \pi \rangle$ to jest zbieżny dla wszystkich $x \in \mathbb{R}$ i jego suma $f(x)$ jest funkcją okresową o okresie $T = 2\pi$, tzn: $f(x + 2\pi) = f(x)$.

Definicja 2.4.2 (funkcje ortogonalne) Mówimy, że dwie funkcje $f(x)$ i $g(x)$ całkowalne w przedziale $\langle a, b \rangle$ są ortogonalne w tym przedziale, jeżeli: $\int_a^b f(x)g(x)dx = 0$.

Fakt 2.4.1 Każde dwie różne funkcje ciągu:

$$1, \cos x, \sin x, \cos 2x, \sin 2x, \dots, \cos nx, \sin nx, \dots$$

są ortogonalne w przedziale $\langle -\pi, \pi \rangle$.

Uwaga 2.4.2

$$\int_{-\pi}^{\pi} \sin^2 nx dx = \int_{-\pi}^{\pi} \cos^2 nx dx = \pi$$

Twierdzenie 2.4.2 (wzory Eulera-Fouriera) Jeżeli szereg $\frac{1}{2}a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx)$ jest jednostajnie zbieżny w przedziale $\langle -\pi, \pi \rangle$ do sumy $f(x)$, to współczynniki a_n i b_n wyrażają się dla $n = 1, 2, \dots$ wzorami:

$$a_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos nx dx \text{ i } b_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin nx dx.$$

$$\left(a_0 = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) dx \right)$$

Uwaga 2.4.3 Liczby a_n i b_n określone powyższymi wzorami nazywamy **współczynnikami Fouriera** funkcji $f(x)$.

2.5 Szeregi Fouriera

Niech $f(x)$ będzie funkcją całkowalną w przedziale $\langle -\pi, \pi \rangle$. Wówczas można obliczyć współczynniki: $a_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos nx dx$ i $b_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin nx dx$,

oraz zbudować szereg trygonometryczny: $\frac{1}{2}a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx)$.

Definicja 2.5.1 (szereg Fouriera) Szereg trygonometryczny o tak dobranych (jak powyżej) współczynnikach nazywamy Szeregiem Fouriera funkcji $f(x)$. Co notujemy: $f(x) \rightsquigarrow \frac{1}{2}a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx)$.

Uwaga 2.5.1 Z definicji nie wynika, by powyższy szereg musiałby być zbieżny, a jeśli nawet jest zbieżny, to nie znaczy, by jego suma była równa $f(x)$. Inaczej mówiąc, bez dodatkowych założeń co do funkcji f nic nie można powiedzieć na temat zbieżności szeregu Fouriera funkcji $f(x)$.

Twierdzenie 2.5.1 (podstawowe twierdzenie teorii szeregów Fouriera) Jeżeli funkcja f jest:

1. Okresowa o okresie 2π ,
2. Przedziałami ciągła wraz z pochodną,
3. Przedziałami monotoniczna,

to Szereg Fouriera funkcji f jest zbieżny punktowo:

1. w punktach ciągłości f do $f(x)$, tzn:

$$\frac{1}{2}a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx) = f(x),$$

2. w punktach nieciągłości funkcji f do $\frac{f(x+0)+f(x-0)}{2}$, tzn:

$$\frac{1}{2}a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx) = \frac{f(x+0) + f(x-0)}{2}.$$

Uwaga 2.5.2 Powyższe twierdzenie można sformułować krócej, w następujący sposób. Szereg Fouriera funkcji okresowej o okresie 2π , przedziałami ciągłej (wraz z pochodną) i przedziałami monotonicznej jest zbieżny w każdym punkcie i ma sumę $\frac{f(x_0+)+f(x_0-)}{2}$ (co równe się $f(x_0)$ w punktach ciągłości funkcji).

Twierdzenie 2.5.2 Załóżmy, że funkcja $f(x)$ jest określona na całej osi liczbowej, okresowa, o okresie 2π i całkowalna w przedziale $< -\pi, \pi >$. Jeżeli $f(x)$ jest funkcją parzystą, to jej Szereg Fouriera jest szeregiem cosinusowym, tj. ma wszystkie współczynniki b_n równe 0. A jeżeli $f(x)$ jest funkcją nieparzystą, to jej Szereg Fouriera jest szeregiem sinusowym, tj. ma wszystkie współczynniki a_n równe 0.

Twierdzenie 2.5.3 (zasada lokalizacji Riemanna) Zachowanie się Szeregu Fouriera funkcji f w pewnym punkcie x_0 zależy tylko od wartości funkcji f w dowolnie małym otoczeniu $(x_0 - a, x_0 + a)$ punktu x_0 .

Twierdzenie 2.5.4 (wzór Leibniza)

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n-1}}{2n-1} = \frac{\pi}{4}$$

Twierdzenie 2.5.5 (wzór Eulera)

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \frac{\pi^2}{6}$$

2.6 Zbieżność podług średnich arytmetycznych

Niech σ_n oznacza ciąg średnich arytmetycznych ciągu $S_n(x)$.

Twierdzenie 2.6.1 (Fejera) Szereg Fouriera funkcji $f(x)$ ciągłej w przedziale $\langle -\pi, \pi \rangle$ i okresowej o okresie 2π jest w tym przedziale jednostajnie zbieżny podług średnich arytmetycznych do funkcji $f(x)$ tzn:

$$\sigma_n \rightrightarrows f(x)$$

3 Szeregi ortogonalne

Definicja 3.0.1 Ciąg funkcji $\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n, \dots$ określonych i ciągłych w przedziale $\langle a, b \rangle$ nazywamy układem ortogonalnym, jeżeli:

$$\int_a^b \varphi_i(x) \varphi_k(x) dx = \begin{cases} 0 & \text{dla } i \neq k \\ N_k^2 > 0 & \text{dla } i = k \end{cases}$$

Definicja 3.0.2 (norma funkcji) Liczba $N_k = \sqrt{\int_a^b \varphi_k^2(x) dx}$ nazywamy normą funkcji φ_k .

Jeżeli wszystkie $N_k = 1$, to układ nazywamy ortonormalnym.

Uwaga 3.0.1 Każdy układ ortogonalny można unormować dzieląc funkcję $\varphi_k(x)$ przez stałą N_k . To znaczy: jeżeli układ $\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_k, \dots$ jest ortogonalny, to układ $\frac{\varphi_0}{N_0}, \frac{\varphi_1}{N_1}, \dots, \frac{\varphi_k}{N_k}, \dots$ jest układem ortonormalnym.

Definicja 3.0.3 Liczby $C_m = C_m(f)$ nazywamy składowymi funkcji $f(x)$ względem układu ortogonalnego $\{\varphi_n\}_{n=0}^{\infty}$.

Definicja 3.0.4 Szereg funkcyjny $\sum_{m=0}^{\infty} C_m \varphi_m(x)$ nazywamy szeregiem ortogonalnym odpowiadającym funkcji $f(x)$ i układowi $\{\varphi_n\}_{n=0}^{\infty}$, co zapisujemy: $f(x) \rightsquigarrow \sum_{m=0}^{\infty} C_m \varphi_m(x)$.

Twierdzenie 3.0.2 (nierówność Bessela)

$$\sum_{m=0}^n C_m^2 \leq \int_a^b f^2(x) dx \quad \text{dla } n = 0, 1, 2, \dots$$

Wniosek: Szereg $\sum_{n=0}^{\infty} C_n^2$ jest zbieżny, jeśli f jest całkowalna z kwadratem.

Wniosek z wniosku: Na mocy warunku koniecznego zbieżności szeregów liczbowych mamy: $\lim_{n \rightarrow \infty} C_n = 0$. Wniosek ten pozwala udowodnić poznane już wcześniej twierdzenie Riemanna dla szerszej klasy funkcji (wystarczy założyć, że f jest całkowalna z kwadratem).

Twierdzenie 3.0.3 (Riemanna) *Jeżeli funkcja jest całkowalna z kwadratem w $\langle -\pi, \pi \rangle$, to*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos nx dx = 0 = \lim_{n \rightarrow \infty} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin nx dx.$$

Definicja 3.0.5 *Mówimy, że szereg $\sum_{m=0}^{\infty} C_m \varphi_m$ jest zbieżny średniokwadratowo do funkcji $f(x)$ w przedziale $\langle a, b \rangle$ jeżeli: $\lim_{n \rightarrow \infty} \int_a^b [f(x) - \sum_{m=0}^n C_m \varphi_m(x)]^2 dx = 0$.*

Twierdzenie 3.0.4 (równość Parsewala) *Szereg $\sum_{m=0}^{\infty} C_m \varphi_m$ jest zbieżny średniokwadratowo do f wtedy i tylko wtedy gdy:*

$$\sum_{m=0}^{\infty} C_m^2 = \int_a^b f^2(x) dx$$

Definicja 3.0.6 (układ ortogonalny zupełny) *Układ ortogonalny $\{\varphi_n\}_{n=0}^{\infty}$ nazywamy zupełnym, jeżeli dla każdej funkcji ciągłej $f(x)$ w przedziale $\langle a, b \rangle$ jej szereg $\sum_{m=0}^{\infty} C_m \varphi_m(x)$ jest zbieżny średniokwadratowo do $f(x)$ (lub równoważnie*

$$\sum_{m=0}^{\infty} C_m^2 = \int_a^b f^2(x) dx).$$

Twierdzenie 3.0.5 *Jeżeli układ ortogonalny $\{\varphi_n\}_{n=0}^{\infty}$ jest zupełny, to każde dwie funkcje ciągłe f i g mające te same składowe są identyczne (tzn: $\forall_n C_n(f) = C_n(g) \rightarrow f = g$).*

Uwaga 3.0.2 *Układ ortogonalny zupełny przestaje być zupełny, jeżeli odrzucimy z niego choć jedną funkcję.*